

mærksomheden paa §§ 13—16, som alle gaa ud paa dette: at faa en Afslutning paa Sagen. Jeg vil meget bestemt anbefale, at man følger Lovforslaget paa dette saare væsentlige Hovedpunkt. Og med Hensyn til de Bekymringer, man maaske kunde have for, at der skulde blive gjort Uret ved, at Ønsket om en Afslutning skydes stærkere frem, end det sker ved det bestaaende, tror jeg, man med fuld Ret kan henvise — og deri ogsaa faa Medhold af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds — til Arbejderforsikringsraadet, i hvis Hænder alle med Tryghed kunne lægge denne Afgørelse. Der er kommet megen Kritik frem mod Arbejderforsikringsraadet, men den er væsentlig kommen fra Arbejdsgivernes og fra Forsikringselskabernes Side. Jeg har undertiden fundet, at der kunde være noget berettiget i visse af de Anker, der ere fremkomne, til andre Tider har jeg fundet, at disse Anker være mindre berettigede, men hvad jeg i hvert Tilfælde har faaet ud af det ved meget nøje at følge Arbejderforsikringsraadets Virksomhed, er, at det med overordentlig Flid og Kærlighed og Samvittighedsfuldhed har søgt at blive hjemme paa det overordentlig store Omraade, som det for første Gang skulde mestre. Forbilleder har det ikke haft fra andre Lande, idet vor Lov er væsentlig anderledes formet end f. Eks. den tyske, og den Opgave, der var givet at løse, derfor ogsaa var væsentlig ny. I Tvivlstilfælde er Afgørelsen i Reglen falden ud i Arbejdernes Favør. Det tror jeg, man kan slaa fast. Har Raadet været partisk — hvad jeg ikke tror, det med Villie har været — har det været i Arbejdernes Favør og ikke i Arbejdsgivernes. Naar Forholdet imidlertid er saaledes, mener jeg, at man med Tryghed kan vedtage disse Bestemmelser, som sigte til Afslutning af Skadetilfældene. Udførelsen ligger i humane Hænder og, hvad jeg her maa fremhæve, hos en Institution, hvori Arbejderne selv ere repræsenterede.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) fremhævede som noget uheldigt ved dette Lovforslag, at de 13 Ugers Tillægsgdagpenge bortfaldt. Ja, disse Tillægsgdagpenge har altid forekommet mig som en urimelig Ting i den nu bestaaende Lov. Jeg har aldrig hørt nogen kunne føre et rationelt Forsvar for dem, aldrig nogen Sinde, og jeg tror, at enhver, der forsøger derpaa, vil komme tilkort, og som Følge deraf har ogsaa Arbejderforsikringsraadet været i meget stor

Forlegenhed med disse Tillægsgdagpenge. Raadet har, for dog at faa lidt mere Rimelighed ind deri, opstillet en Fortolkning, som jeg ikke kan finde overensstemmende med Loven, men som i sig selv er forholdsvist fornuftig, naar man nu en Gang har disse Tillægsgdagpenge, og det er at gradere dem efter Invaliditetsgraden. Efter Loven kan jeg ikke se rettere, end at det egentlig skulde være lige meget, hvilken Invaliditetsgraden er, men det har forekommet Arbejderforsikringsraadet — jeg synes med Rette — at være iøjnespringende urimeligt i sig selv, og derfor have de sat denne Gradering paa 25, 50, 75 pCt. efter Invaliditetsgraden. Men da ingen nogen Sinde har kunnet anføre nogen rimelig Grund til, at disse Tillægsgdagpenge overhovedet skulde eksistere, finder jeg det naturligt, at Lovforslaget har strøget dem. Det maa ikke glemmes, at Lovforslaget paa den anden Side tillægger Arbejderne Fordele, som de ikke have haft efter den hidtil bestaaende Ordning. Det er en klog og god Ting ved dette Lovforslag og en af de Ting, der give Haab om, at det kan gennemføres, at det har ikke ensidig slaat ned til den ene Side, men ved de praktiske Forbedringer, som det foreslaar, har taget Hensyn til, at der skulde gives noget til Arbejdsgiverne og noget til Arbejderne.

Arbejderne ere sandelig ikke gaaede tomhændede ud af de Overvejelser, som have ført til Fremlæggelsen af dette Lovforslag. Der er navnlig den meget væsentlige Fordel for Arbejderne, at der ikke længere skal gives delvise Dagpenge. Det har spillet en ganske betydelig Rolle tidligere med disse delvise Dagpenge. Det er noget, der findes i alle private Ulykkesforsikringer, men det er noget, som jeg for mit Vedkommende ikke er begejstret for. Det er altid en overordentlig kedsommelig Ting baade for de private Ulykkesforsikringsselskaber og selvfølgelig ogsaa for Arbejderforsikringsraadet at maale ud og gradere Arbejdsdygtigheden, om en Mand har været $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ uarbejdsdygtig, og jeg indrømmer Rigtigheden af de Betragtninger, der gøres gældende i Lovforslaget, at det egentlig talt ikke kan nytte en almindelig Arbejdsmand og i Reglen heller ikke en faglært Arbejder, at han har sin halve Arbejdskraft, thi hvor gaar han hen og faar sin halve Arbejdskraft anvendt? Han kan ikke faa Ansættelse hos sin tidligere Arbejdsgiver, thi han vil sige: Jeg maa virkelig have en Mand, der kan gøre fuld Dagsgerning, jeg